

2. Kohvi — Araabia tants
Geeni Raudsepp, Valentin Lind, Herman Palang, Arkadi
Pallo, Rein Rannik.
3. Tee — Hiina tants
Boris Blinov.
4. Kompvekid — Pizzicato
Veera Leever, Elfi Lepp-Strobel, Soja Kalevi, Erika Määrits.
5. Pirukad — Trepak
Verner Hagus.
6. Lillede valss
Roos — Ada Ahi või Erika Määrits.
Tulbid — Karin Devis, Elfi Lepp-Strobel, Senta Ots.
Karikakrad — Hilda Koit-Malling, Veera Leever, Asta Saar.
Meelespead — Soja Kalevi, Geeni Raudsepp, Sonja Saks.
7. Pas de deux — Klaudia Sutt-Maldutis, Artur Koit.
Variatsioon I — Artur Koit.
Variatsioon II — Klaudia Sutt-Maldutis.
Coda — Klaudia Sutt-Maldutis, Artur Koit.
8. Finaal-valss — Elli Eskola-Kubjas, Toomas Anver.
Karin Devis, Soja Kalevi, Hilda Koit-Malling, Veera Leever, Elfi
Lepp-Strobel, Senta Ots, Geeni Raudsepp, Asta Saar, Sonja Saks.
Apoteoos — kõik tegelased.

Algus kell $\frac{1}{2}$ 8, lõpp kella $\frac{1}{2}$ 11 paiku õhtul

Märkus:

- 1) Tagasloodud piletide hind võetakse arvesse ainult siis, kui odavam pilet vahetatakse hinnalisema vastu.
- 2) Saalis, jalutus- ja riietehoiuruumes on suitsetamine keelatud. Suitsetajaid palutakse kasutada ainult elnelaudade juures suitsetamiseks määratud ruume. Korrapidamise teenistuses olevatel ametnikudel on eeskiri, korrarikkujate tähelepanu sellele korraldusele juhtida, mille alla palutakse paenduda.
- 3) Ettekande ajal on saali ukсед kinni.

Juhatus

Flora ärkamine.

On öö. Kesk kaunist maastikku uinub õitejumalanna Flora ühes oma nümfidega. Diana, kuu- ja ööjumalanna, valvab nende üle, kuid koidu lähenedes ta kaob pilvisse.

Akvilon — jahe hommiktuul — lööb liikvele õhu ja äratab oma teravate puhangutega magajad, kes ehmunuina pagevad lehestikku. Akvilon lahkunud, ilmuvad külma kaste haldjad karikatega täis hõbepiisku, mida nad puistavad Florale ja ta nümfidele. Meeleheitel palub Flora abi Auroralt kannatuste vastu.

Aurora — koit — ilmub õrnalt lohutama Florat ja ta nümfe ning kuulutab, et peatselt tuleb Apollon, päikese ja päeva jumal, kes lõpetab nende hädad.

Kõik muutub ja sünnib uuesti Apolloni saabumisel, kelle hiilgus sunnib kiiresti kaduma Aurora. Päevajumal kutsub Zefiiri, leebe edelatuule; too ilmub Kupidoni — noorukese armastusjumala — ja amoretide saatel.

Apollon, võlutuna õitekuninganna ilust, tahab teda teha õnnelikuks. Selle sooviga Apollon ühendab igaveseks Flora ja Zefiiri, kuna „säärane on jumalate tahe“. Kõik rõõmlevad kaasa selle sündmusega.

Ilmub Merkuur, jumalate käskjalg, ja teatab, et on Jupiteri ülesandel saanud Ganymedes ja Hebe kes annavad Florale ja Zefiirile karika igavese nooruse jooki — nektarit. Pärast nektari joomist Flora ja Zefiir anduvad oma õnnele. Pidotsemine võtab ülemeeliku pulma ilme: esile sööstavad bakhandid, satüürid, faunid, silvaanid jne.; nende rongkäigu lõpul kantakse viinajumalat Bakhost ta vaadil.

Müütiline sündmustik lõpeb ülevas apoteoosis: vaatlejaile avaneb Olümp kõigi ta jumalatega.